

Lumina Satelor

PREȚUL ABONAMENTULUI:	
Pe un an	Lei 180-
Pe o jumătate de an	90-
Pe 3 luni	50-
Pentru străinătate	300-
Pentru America pe an	Dolari 2-

Foaie pentru popor

Redactată de preotul: I. TRIFA.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Sibiu, strada Avram Iancu Nr. 5
Un număr Lei 3:50

ANUNȚURI

primește admin. din str. Avram Iancu 5.
PREȚUL ANUNȚELOR:
Un sir mărunt 8 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multeori se dă rabatul cuvenit.

Trăiască Regele Carol al II-lea!

Sosirea A. S. R. Principei Carol în București. — Duminecă în praznicul pogorârei Duhului Sfânt a fost proclamat Rege al României. — Imprejurările în care a venit Printul Carol. — Sosirea. — Guvernul și sosirea Printului. — Audiențele. — Entuziasmul din țară. — Demisia guvernului Maniu și a Regenței. — Formarea guvernului Mironescu. — Proclamarea de Rege al României. —

In viața țării noastre s-au petrecut în ultimele zile mari și neașteptate evenimente, pe care le arătam așa pe rând cum au urmat unele după altele:

Primele semne.

Cunoaștem cu toții agitația care domnea dela o vreme în politica țării în legătură cu chestia închisă, adică a reacției în țară a printului Carol. Guvernul dăduse ordin în toată țara ca ziarele să nu vorbească nici pentru, nici contra printului Carol. Ne aducem aminte de acele confiscații de ziare, care alarmau țara. Chiar și numărul din 18 Mai al „Luminei Satelor” a fost confiscat aici la Sibiu, pentru că scrisese la cronică politică câteva rânduri cu privire la printul Carol. Au venit la rând alte semne. M. S. Regina Maria n'a luat parte la serbările mari din ziua de 10 Mai la București. Erau oarecari neînțelegeri între Regina Maria și Printul Nicolae care dorea reîntoarcerea printului Carol.

Între timp însă cei care se străduiau pentru aducerea Printului Carol în țară, trec la fapte.

Propaganda pentru printul Carol.

Propaganda pentru Printul Carol a început încă din cele dintâi zile ce au urmat plecării lui din țară. Ne aducem aminte de vestitul proces al dlui Mihail Manolescu. Dar propaganda s'a întărit încă mai mult după proces. O ducea mai ales ziarul „Cuvântul”. O susținea pe sub ascuns agenții partidului averescan și câțiva ofițeri superiori, cari împreună cu dl Manolescu, în confidență și hotărâse acum în ultimul timp aducerea printului Carol cu orice preț. În acest scop dl Manolescu pleacă la Paris, se întâlnește cu printul

Carol, și spune situația din țară și îl roagă să răspundă dorinței întregului popor și să vină în București. Printul primește.

Pregătirile de drum.

Partizanii printului încep acum pregătirile călătoriei. Cum să sosescă printul? Cu trenul, cu automobilul, cu aeroplano? S'a cercetat toate mijloacele posibile și s'a hotărât să vină prima parte din drum cu automobilul până la München, iar de acolo să continue călătoria cu avionul. S'a așezat oameni de încredere peste tot, ca să dea ajutor în cazul când s'ar întâmpla ceva neprevăzut.

Întâmplările călătoriei.

Și în ziua de 3 Iunie prințele Carol însotit de secretarul său Dumitrescu, pornesc din Paris spre țară. Ministerul de interne dela noi primește o telegramă dela agentul de siguranță, care supraveghia toate mișcările printului Carol în exilul său, prin care telegramă anunță că a percut urma principelui Carol.

Printul își continua drumul. Lângă Oradea avionul e silit să aterizeze din pricina că se terminase uleul. Dar colonelul Precup era la Cluj unde împreună cu comandanțul grupului II aviație pregătea o posibilă aterizare și primirea principelui. Văzându-se că nu sosescă aeroplano cu printul Carol, se trimite un avion în căutarea celui așteptat. Apropiindu-se de Oradea, avionul grupului din Cluj zărește aterizat un aeroplano. Nu putea să fie decât al printului. Aterizează și el, ia pe print și sosesc cu bine la Cluj. Vineri la orele șapte seara, unde sunt întâmpinați de uralele entuziaste ale celor ce așteptau. Aci, după o mică gustare și după ce se îmbracă cu haine de

general de aviație pe un avion ușor, condus de căpitanul aviator Opris, pleacă spre București. Drumul spre București este greu, mai ales când avionul ajunge în aerul rece al Carpaților. La un moment dat, aeroplano se găsește la 150 m deasupra munților. Dar toate greutățile se înving și apar din depărtare luminile Bucureștilor. La ora 10 și 10 minute seara avionul aterizează pe câmpul de aviație dela Băneasa, jînta călătoriei era atinsă, Prințele Carol sosise în capitala țării.

Primirea. Entuziasmul din Capitală.

Se spune că de reîntoarcerea printului Carol n'a știut nimic până în ultimele ceasuri nici Prințele Nicolae, nici primul ministru. Când s'a răspândit sunoul pe străzile Bucureștenilor a fost o emoție și un entuziasm general: „A sosit Printul Carol. Trăiască prințele Carol”. La Cameră s'a ridicat imediat ședința. Deputații nu știu ce să credă. Toți întrebă, toți se agită: „A venit într-adevăr?”

Primirea printului la Băneasa o fac prietenii ce erau pregătiți de mai înainte: ofițerii de aviație și o companie de jandarmi cu 5 ofițeri dau onururile.

În mijlocul trupelor.

Cu un automobil printul Carol a plecat dela Băneasa la cazarma regimentelor 9 și 2 vânători dela Cotroceni. Acolo în mijlocul soldaților și al ofițerilor, cari plângău de bucuria revederii, a petrecut aproape o oră. A pornit după aceea în fruntea trupelor, care îl urmău cu drapelul și cu muzicile militare, cântând imnul regal. La palatul Cotroceni, prințele Carol s'a întâlnit cu prințele Nicolae. Ei s-au îmbrățișat emoționați. Regimentele 9 și 2 vâ-

nători au dat onorurile, așezate pe două rânduri față în față.

Măsurile de ordine.

Încă dela ora opt dimineață următoare poliția a început să ia întinse măsuri de pază, personalul a fost concentrat în tot timpul nopții. În curtea din dosul prefecturei au fost postate două regimenter. Agenți și soldați au patrulat pe străzi, deosemeni poșta a fost ocupată de armată. Telefonul a fost întrerupt până în zorii zilei.

Intrevederile din timpul nopții.

După sosirea printului Carol la palatul Cotroceni, au urmat audiențele oamenilor politici. Au fost primiți domnii: Iuliu Maniu, general Condeescu, general Cihosky, comandanțul forțelor militare ale capitalei, general Averescu și Octavian Goga, M. Manolescu, deputat Cădere, deputat Cherciu, Dr. N. Lupu, I. Mihalache și Gr. Iunian.

Intrevederile au luat sfârșit la orele 7 dimineață.

După aceste audiențe guvernul a dat un comunicat:

A. S. R. Prințele Carol a sosit în țară și a luat contact cu A. S. R. Prințele Nicolae și cu primul ministru.

Consiliul de miniștri a fost convocat de urgență spre a aviza.

Consiliul de miniștri de Vineri noaptea.

În consiliul de miniștri, care a durat în tot cursul nopții de Vineri spre Sâmbătă, precum și în consiliul care s'a continuat Sâmbătă dimineață, s'a discutat asupra formei ce trebuie dată hotărârei de scoatere din viitor a actului dela 4 Ianuarie 1926, prin care Prințele Carol a fost lipsit de toate drepturile pe care le avea ca Moștenitor

al Tronului și prin care Tronul a revenit Regelui Mihai I.

Să hotărât în acest consiliu că, actul dela 4 Ianuarie să se desființeze prin o lege care se va vota de către Parlament, în care caz toate legile votate în decursul celor 4 ani rămân valabile.

Un nou consiliu de miniștri.

In după amiaza zilei de Sâmbătă 7 Iunie s'a ținut un nou consiliu de miniștri. În acest consiliu trebuia să se hotărască asupra situației. În acest consiliu părerile s-au împărțit în două. Unii susțineau ca Principele Carol să intre în regență, în care caz va demisiona dl Sărățeanu, alții susțineau sus și tare proclamarea principelui Carol de rege.

In cele din urmă Principele Carol a cerut consiliului de miniștri să aducă o hotărâre. Întrucât guvernul Maniu spunea că a jurat credință Regelui Mihai I, — în nici un caz nu poate proclama de rege pe Principele Carol.

De aceea consiliul de miniștri a formulat două propunerii și anume:

Dacă principalele voie să intre numai în regență, atunci consiliul de miniștri întreg și să la dispoziție, pentru a la ora 11 Adunările Naționale să-l proclame regent în locul lui C. Sărățeanu demisionat.

Dacă principalele însă ține negreșit să fie rege, atunci dl Iuliu Maniu demisionează și — în același timp — recomandă o personalitate din partidul național-țărănesc, care să formeze un guvern sprijinit de actualele Camere și care eventual să poată proclama pe principalele Carol rege.

La parlament.

De oarece era vorba ca în aceasta zi — Sâmbătă, — la 5 oare d. a. să se întrunească Adunarea Națională, adeca Camera și Senatul împreună, spre a duce la îndeplinire hotărârile consiliului de Ministri, încă de pe la oarele 2 d. a. o lume immensă să îndreptat spre dealul Mitropoliei.

Mulțimea de oameni a rupt cordoanele armatei, și a pătruns în Parlament.

Tribunele Camerei sunt tisite de lume. Toți, parlamentari și public așteptau cu înfrigurare vești dela consiliul de miniștri.

Era oara 5 când trebuia să se deschidă Adunarea Națională și dela prezența consiliului nu venia nici o știre.

Afară puhoiul de lume devine din ce în ce mai numeros. Se auzeau strigătele puternice de "Trăiască Regele Carol"!

La oara 6 sosesc dl St. Cicio Pop, președintele camerei, și anunță că Adunarea Națională este convocată pe Duminecă 8 Iunie la 11 oare, și a rugat că atât publicul cât și parlamentarii să se depărteze în liniste.

Ce face Partidul liberal?

Pe ziua de Sâmbătă dimineață, a fost convocat la clubul liberal, comitetul central al partidului liberal, pentru a discuta unele lucruri la ordinea zilei.

Avându-se în vedere însă evenimentul important petrecut Vineri seara, adeca sosirea Principei Carol, comitetul central al partidului a desbatut acest eveniment. Dl Duca a ținut o cuvântare în care în numele partidului a declarat că partidul liberal rămâne pe lângă cele stabilite în actul dela 4 Ianuarie.

Dă citire apoi următorului comunicat:

1. Partidul național liberal rămâne în chestiunea constituțională cu nestrămutată hotărâre la punctul său de vedere de a păra a ordinei legale stabilite prin actul Regelui Ferdinand din 4 Ianuarie.

Demisia Guvernului Maniu.

Avându-se în vedere că guvernul lui Maniu a jurat credință Regelui Mihai I, — în nici un caz nu poate proclama de rege pe Principele Carol.

Guvernul Maniu va demisiona și se va propune formarea unui nou guvern care va avea menirea de a proclama pe Principele Carol de rege.

La orele 6 seara dl Maniu a prezentat înaltei Regențe demisia guvernului. La orele 7 d-sa a fost primită în audiență de Principele Carol. La ora 7 și jumătate dl Maniu s'a întors la prezidenția consiliului de miniștri unde a anunțat membrilor guvernului că regența a primit demisia guvernului.

Formarea noului guvern.

Dl G. G. Mironescu primește său înscărcarea de a forma noul guvern, alcătuită la ora 9 seara următorul guvern:

Dl G. G. Mironescu, președinte și externe.

Dl Mihai Popovici, interne.

Dl Ion Mihalache, agricultura și domeniul.

Dl Pan Halippa, comunicațiile.

Dl I. Răducanu, finanțele.

Dl I. Lugoșanu, instrucția publică.

Dl Gen. M. Condeescu, armata.

Dl Voicu Nițescu, justiția.

Dl Eduard Mirto, industria și comerțul.

Dl D. R. Ioanițescu, munca.

Subsecretari au fost numiți: G. Crișan la prezidenția consiliului, Gr. Gafencu la comunicațiile, V. Potârcă la domeniul, Iuliu Moldovanu la sănătatea publică, Valer Moldovanu la culte iar Const. Anghelușcu la interne.

Noul guvern a depus jurământul în fața regenței seara la ora 9.

După depunerea jurământului, Principele Nicolae adresându-se membrilor guvernului, le-a spus: „Sunteți chemați să realizați un vis al regelui Ferdinand și sunteți cei mai indicați pentru această misiune”.

Regența s'a descomplectat.

După ce nouă guvern a depus jurământul în prezența regenței, a prezentat spre aprobare un proiect de lege prin care se abroagă articolul 6 și 7 din Statutul casei regale prin care se oprea revenirea prințului Carol în țară înainte de 10 ani și i-se luau toate drepturile politice.

Patriarhul Miron Cristea și dl Sărățeanu au refuzat semnarea acestui proiect de lege pe motivul că regența este instituită și funcționează pe baza actului dela 4 Ianuarie și acest proiect atinge deadreptul acest act.

Cei doi regenți și-au înaintat în scris demisiile lor din regență, în mâna lui Mironescu.

Guvernul a primit demisiile celor doi regenți. Singurul regent în funcție a rămas Principele Nicolae.

Fiind deci regența descomplectată, toate prerogativele (drepturile) ei au trecut în mâna guvernului.

Comunicatul guvernului.

Guvernul a dat în noaptea de Sâmbătă la ora 1 următorul comunicat:

„Înalții regenți I. P. S. Sa Patriarhul Miron Cristea și dl Const. Sărățeanu demisionând din înaltele posturi prevăzute de articolul 83 din Constituție, reprezentanța națională a fost convocată pentru Duminecă 8 Iunie, în scopul de a decide asupra exercitării prerogativelor regale”.

Anularea actului dela 4 Ianuarie 1926.

Consiliul de miniștri care să se întrunească Duminecă la 9 oare dimineață, a întocmit apoi următorul proiect de lege:

„Legile promulgăte prin I. D. R. n. 13 și 14 din 4 Ianuarie 1926 și publicate în „Monitorul Oficial” nr. 4 din 5 Ianuarie 1926, pentru recunoașterea ca principel moștenitor al României și pentru primirea de Reprezentanța Națională a Regenței numită de M. S. Regele Ferdinand I pe temeiul art. 83 din Constituție se anulează și în consecință în temeiul art. 77 din Constituție. Reprezentanța Națională constată că succesiunea tronului României se cuvine de drept A. S. R. Principele Carol, cobișitorul direct în ordine de vîrstă bărbătească a Regelui Ferdinand”.

Acest decret a fost supus apoi spre votare atât Camerei cât și Senatului în ședințele cele au ținut Duminecă dimineață (Ziua de Rusali). La desbaterile

acestor ședințe au participat reprezentanți ai tuturor partidelor politice afară de partidul liberal.

Sediția solemnă a Adunării Naționale.

Duminecă la orele 10 a. m. s'a întrunit Adunarea Națională. Adunarea Națională a ținut trei ședințe, una după alta cu mici întreruperi între ele. În prima ședință s'a votat legea prin care se anulează actul dela 4 Ianuarie. Înainte de proclamarea Principele Carol de rege, au luat cuvântul reprezentanții partidelor politice — afară de liberați. — Toți și-au arătat punctul de vedere în chestia revenirei în țară a Principele Carol și a proclamări sale de rege. Au vorbit în numele partidului Național Tărănesc: dl Maniu, dl Iorga în numele partidului său, dl Goga în numele partidului Averescan, dl Lupu în numele partidului Țărănist, dl Lothar Rădăceanu în numele partidului socialist, apoi dnii Hans Otto Roth, în numele partidului german, Grof Bethlen în numele partidului maghiar, apoi dnii Cuza, Garoflid, Dutschak, Omer în numele organizațiilor lor.

Toți au declarat că adeveră la proponerea făcută de dl Iunian, ca Principele Carol să fie declarat moștenitor de tron și apoi proclamat de rege.

Între altele dl Iorga a spus că aproba dispoziția prin care se dă dreptul Principele Carol de a se reîntoarce în țară care l'a dorit, alături de copilul său, regele Mihai și de nobila și admirabila femeie, care este principesa Elena. (Aplauze furtunioase).

Proclamarea Principele Carol de rege.

După ce reprezentanții partidelor politice și-au cunoscut declarațiile lor, dl Iunian citește hotărârea prin care Adunarea Națională repune pe Principele Carol în dreptul de moștenitor de tron. Proiectul este pus la vot și întrunește 486 de voturi pentru și un vot contra.

După aceasta președintele dl St. Cicio Pop, proclamă pe Regele Carol al II-lea de rege al României.

Aceasta veste a fost adusă populației prin 101 bubuiuri de tun trase din Dealul Spirei.

In acest timp Regele Carol al II-lea era condus dela Palatul Cotroceni la Palatul din Calea Victoriei însoțit de un escadron din garda regală.

Dela palatul din Calea Victoriei se urcă în trăsura de gală și pleacă în Adunarea Națională.

Pe drum a fost viu aclamat de zecile de mii de oameni care îl așteptau.

Când a sosit în Adunarea Națională a fost primit cu strigătele de Trăiască Regele Carol

(Continuare pe pag. a 5-a).

O altă apărare a Oastei Domnului

I. P. C. Sa Părintele Arhimandrit Iuliu Scriban, prea iubitul nostru vestitor și apărător îi punte din nou la punct pe „criticanții” Oastei Domnului.

Ca un dar de Sfintele sărbători ale Pogorârii Duhului Sfânt, Domnul s'a îngrijit să ne trimită două strălucite apărări care pun definitiv la punct toate criticile și nedumeririle ce s'au ridicat privitor la mișcarea Oastei Domnului. Prima este apărarea ce ne-a făcut-o în Sinodul Eparhial din Sibiu I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae, cu care ne am ocupat în numărul trecut. A doua este strălucita apărare pe care o publică cu titlul de mai jos I. P. Cuv. Sa Părintele Arhim. Iuliu Scriban în revista „Graul Vremii”.

De ce nu vă mișcați și aici, fraților?

Noi am luat hotărât apărarea Părintelui Trifa, cu așezământul său „Oastea Domnului”, împotriva celor care-l necăjesc cu vorba că așezământul său n'ar căcea în căile ortodoxiei. Dar sărind în apărarea Părintelui dela Sibiu, ne minunăm de altele: Cum se poate că unii preoți sar ca mușcați de șarpe, când văd că unul din ai lor lucrează, și stau ca mușii când văd așezările Bisericii noastre încalcate?

Pe fiecare zi se văd călcări peste învățările și rânduelile Bisericii, călcări care n'ar fi sau sără impușcă, dacă ar fi cine să strige îndață împotriva lor. Cu toate acestea, tăcere pe toată linia, iar dacă strigă cineva, este din tabere străine.

Faptul acesta merge neoprit zi cu zi. Se calcă rânduelile Bisericii, iar gura celor guralivi împotriva Părintelui Trifa nu se aude.

Rânduiala ca prăvăliile să fie închise Duminica și sărbătorile e călcată cu nici o păsare. Cei care se leagă însă de Părintele Trifa tac. De ce sunt așa de tari cu gura împotriva unui om care nu este prea dârzi ca să se apere? Este vitezia împotriva omului blând, pe când nu se mai vede aceiași viteză împotriva consiliilor comunale, împotriva camerilor de comerț, împotriva prefectilor, fiindcă aceștia sunt mai tari. Ne e frică să ne luăm la harță cu cei mari, dar luăm la goană pe Părintele Trifa!

Acum vre-o trei ani, era în ziare strigăt că prefectul dela Roman, un fost învățător cocoțat unde era prin politică, lăsase toate cărciumele deschise Duminica. Ați auzit însă glas de preot împotriva lui? Nici oficial Biserica nu s'a mișcat, cu toată armătura ei, pe care o are. Teamă de un biet prefect, pe care să-l răfuiești să-i meargă colbul.

Știri scurte prinzi, din ziare că în cutare Târgoviște prăvăliile au fost deschise Dumineca. Noi primem totdeauna aceste stiri și le însemnăm.

Ați auzit glas de preot împotriva? De unde?

Și acestea sunt doar stiri chiar de anul acesta.

De curând la Iași, Camera de Comerț de acolo și prefectul Petrovanu, dragă Doamne, profesor, au luat măsuri pentru deschiderea cărciumilor Dumineca și sărbătoarea. S'a auzit glas dela cei cari strigă împotriva Părintelui Trifa, din care unii se află chiar în Iași și în Eparhia Moldovei? Am strigat eu, care nu sunt de acolo, prin ziarul „Lumea”, din Iași, dar prizonierii Părintelui Trifa au tăcut.

Le-am cerut să facă întunire publică în Iași, să vin și eu să vorbesc acolo, împotriva unei astfel de măsuri. Credeți că s'a mișcat cineva? Ti-ai găsit! Viteză împotriva unui preot de care nu se tem, dar se tem să se ia la harță cu îșiși tartoii răutății.

Tot așa la Tecuci. Prefectul de acolo, dl Beldie, are aceleași vederi ca și cel dela Iași în materie de deschidere a cărciumilor. Poate că și le-a și deschis Dumineca și sărbătoarea. Glas împotriva Părintelui Trifa se aude și acolo, dar nu se aude împotriva ocrotitorilor cărciumilor.

Apoi n'am avut eu dreptate să scriu acum peste 20 de ani că „cumplită lîftă de om e popa românesc”?

Iată cum o știre proaspătă, dar ca și cea dela Iași, ca și cea dela Tecuci, căci pretutindenea se țese pânza împotriva rânduelilor Bisericii. Și vine de unde? Din Arad, tocmai de acolo de unde, prin gura Episcopului Grigorie, des se aude cuvânt de misionarism creștinesc. Cum de îndrăznește un consiliu județean ca tocmai acolo să dea deslegare la 40 de cărciumi să deschidă Dumineca și sărbătorile?

Este adevărat, nu putem face Ardealului vina că ar striga împotriva Părintelui Trifa. Acolo, Sf. Sa e mai de grabă apărăt. Cea din urmă carte a Episcopului Grigorie: În slujba Misionarismului Ortodox, scrie cuvinte bune despre Oastea Domnului.

Dar oricum, e un semn rău pentru noi, e un semn de slăbițiune pentru misionarismul nostru, că organele stăpânirii nu se sincapsesc de el. Cum tocmai în Arad Consiliul Județean să dea o asemenea deslegare, în cetatea misionarismului nostru,

după cum tocmai în Iași Camera de Comerț și Prefectul Petrovanu să dea deslegare la fel, în cetatea Mitropolitului Pișmen, care neîncetă, după război, a strigat împotriva băției? Aceea sunt dovezi că sunt foarte îndrăzneți oamenii care nu se tem de nimic, care cred că nimic nu i amenință. Când știu că este cineva care păzește, își mai iau măsurile.

Dar oare păzim?

Nu păzim. Păzim să vedem ca nu cumva să se ridice vreunul mai harnic între noi și atunci goana pe el, ca să fie și el o apă și un pământ ca toți și să nu miște.

Nu, fraților, trebuie să mă bucur de orice om de seamă care se ridică în sânul Bisericii mele, chiar dacă mă întrece pe mine, fiindcă el face, prin aceasta, slujbă Bisericii.

Un om ca Pă. Trifa este o podoabă cu care trebuie să ne cinstim căci fapta lui ne scapă de multe rușini. Când vom fi întrebați: Dar ce face Biserica în lupta împotriva băției? Vom răspunde cu mulțumire: Dar face mai mult ca voi toți, mai mult ca un Minister al Sănătății întreg, pentru că avem un preot al nostru, Pă. Trifa din Sibiu, care a putut aduna în jurul său oameni care s'au lepădat de băție și au alcătuit o rețea împotriva băției care se întinde peste toată țara românească. Niciodată oamenii, medicii n'au putut face acestea. A făcut-o un preot și ne cinstim cu el. Dumnezeu să-i dea sănătate și mulți ani!

Că și colo un ostaș al Domnului o fi călcat strâmb, se poate. Ce? preoții nu calcă

strâmb? Ii înveți în seminar și la teologie și tot te plângi de unii din ei, și voiți ca un ostaș al Domnului, un om fără carte bisericească, întrat de alătări în rânduiala creștinească, să aibă toată căldura neșirbită?

Cereți, prea mult fraților. Indreptați-i pe oameni, căruiați-i, că primesc, dar nu-i scârbiți! Căci pierdem o mare putere care ne vine pe deagata și pe degeaba la o slujbă care și-a e foarte grea. Avem de luptat cu jivini, cu fățurnici, la care ne trebuie ajutorare: Oastea Domnului ne este un astfel de ajutor.

Nu vedeați că viața obștească umblă tot pe căi necreștienești? Nu vedeați că stăpânirea este tot mai necreștină? Ce voiți să facem? Trebuie să ne înmulțim, acei care lucră creștinește. Numărul ne va da biruință. Oastea Domnului este un adaos la puterile noastre. O! dacă ar mai fi și alții ca ea! Dacă am avea la indemână zeci de mii de creștini care să sară! Atunci să știți că nici prefectii, nici consiliile județene, nici camerele de comerț n'ar mai mișca.

Iată deci acum prilej pentru cei care strigă împotriva Părintelui Trifa, să-i vedem dacă pot face măcar o parte din ce face el. Săriți, dacă sunteți tari cu lucrul mai mult decât cu bârfeala.

Dar nu ne așteptăm. Frica de polițianii e mare și de aceia e mai ușor de tăcut, iar ca să ne aflăm în treabă, bârfim și noi, căci și aceasta e ușor. Stăm cu ceaiul dinainte, cu taifasul vesel, tragem câteva rânduri împotriva ereticului dela Sibiu și treaba e gata. El diavol și noi suntem.

Arhim. Scriban.

Pentru copii.

Am avut o săptămână închinată copiilor, acestor mălașe născute din viața noastră și care atât se pot desvolta cât sug hrană, suflet și minte, din noi. S'au făcut serbări și jocuri, manifestații frumoase care ne-au arătat copiii noștri, chemându-ne să le îngrijim viața copilăriei, în care se frământă bucurii și dureri ce rămân pentru totdeauna în sufletul lor.

Fiecare copil este o floare nouă pe pământ și fiecare este o putere nouă ce vine — trimisă de Dumnezeu — să lucreze în lume. Aceste flori, copiii noștri, trebuesc îngrijite în soare și lumină și dragoste. Din dragostea cu care îi îngrijim și-i creștem pentru viitor, vor soarbe ei puteri pentru întregirea vieții lor. Altfel se ofilesc ca florile cele fără soare și fără lumină.

De chipul în care și creștem, depinde viitorul lor și al nostru. Sănătoși, bine hrăniți și sufletește și truștește, într-o dis-

cipină aspră, dar plină de iubire, ei vor ajunge oameni hotărâți și plini de viață sau fără de acestea vor fi niște umbre purtate în voia valurilor vieții.

În adunări, ostașii ar trebui să se gândească și la această problemă: „cum trebuie să fie crescute copiii”. Aer curat, măștări și gimnastică și jocuri, hrană bună. Povestiri frumoase, care să-i învețe lucrurile bune, orice greșală să fie pedepsită cu iubire, pentruca să se învețe copiii să fie ascultători. Copilăria să fie într-adevăr un izvor de bucurii și de amintiri ale dragostei.

Dacă fiecare în parte nu putem face totul pentru copii, să ne unim puterile, ajutându-ne în dragostea cea sfântă spre a putea da copiilor noștri tot ceea ce trebuie, ca să ajungă într-adevăr mândria noastră și nădejdea adevăratei vieți, căci ei fiind buni, viața cea bună va veni pe pământ.

Raportul Nr. 21 Oastea Domnului Grupul București.

O minunată predică despre folosirea vremii.

Adunarea se deschide prin psalmul 139, ascultat în genunchi. Fratele Oprisan, mânecând dela textul din Efeseni 5, 16: „Răscumpărați vremea, căci zilele acestea sunt rele”, arată că nu există batjocură mai mare, decât aceea pe care o săvârșim noi cu vremea noastră.

Vremea este lotul nostru pe pământ. Lotul pe care cineva nu-l cultivă, i se ia înapoi. Nouă ne este dat acest lot ca o arvană a veșniciei. Vremea este însăși viața noastră. și viața noastră e Isus. „Eu sunt calea, adevărul și viața” (Ioan 11, 6). Ce facem noi cu vremea? Am dat-o în slujba lui Satan. Am vândut-o. și vânzându-o pe ea — pe Domnul l-am vândut, precum odinioară Iuda. Iar pe El vânzându-L, sufletul nostru l-am zălogit perzării. Iată deci cum rostul vremei este tot una cu rostul sufletului.

Și noi ce facem cu vremea noastră? O trăim ca păgâni (Efes. 4, 17—9, 5, 5) ne lăsăm biruiji de poftele înselătoare (Efes. 4, 22), ne lăsăm robi minciunii (Efes. 4, 25), ne lăsăm în voia mâniei (Efes. 4, 26), o trăim grăind ori ascultând vorbe porcoase, flecăind (Efes. 4, 29. 5, 4, 5, 6) întovărășindu-ne cu cei răi (Efes. 5, 7) ceiace însemnează că lăsăm să ni se fure vremea, consumînd deci s-o dăm. În alte ori suntem deădreațul ucigașii vremei. Căci dacă ne înbătăm (Efes. 5, 18) cu băuturi bețive ori cu fum de tutun „ca să mai treacă timpul”, ce altceva facem decât să omorâm vremea, vremea cea scumpă care ni dată ca s-o umplem cu înțelegerea și iubirea pentru Cel ce ne-a dat-o? Nu există popor pe lume care să prăpădească vremea mai mult decât noi. Calea Victoriei este o dovedă care sare în ochi. și dacă n-ar avea cine să ne predice nouă această zădărnicie! Dar nu-i zi în care marele preicator, moartea, să nu ne grăiască. Iar noi ne întâlnim mereu cu crainicul acesta și vremea trece deșărtă, pustie. Cronicarul spunând „nu sunt vremurile sub cărma omului ci bietul om sub vreme” a uitat că la cărma vremurilor e Dumnezeu. și că atunci când a chemat pe cei trădiți la El „căci jugul Meu e ușor”, la aceiași cărmă poate sta și omul. Dar chronicarul tălmăcea tocmai depărtarea omului de Isus... și de

aceia putea spune „bietul om!”

Așa dar vremea noastră, fiind zălogită lui Satan, trebuie răscumpărată. Neapărat răscumpărată. Adeca pusă în slujba lui Isus. Cum se va cunoaște aceasta? Prin creșterea necurmată în toate privințele (Efes. 4, 15, 4, 13), prin omul cel nou din noi (Efes. 4, 24). Nu trebuie să mânăm Duhul lui Dumnezeu (Efes. 5, 30). Să fim buni, milosi, erători (Efes. 4, 32). Să cercetăm ce este plăcut lui Dumnezeu (Efes. 4, 10). Să umplem vremea noastră lucrând ca pentru Domnul și petrecând duhovenicește (Efes. 5, 19). Să veghem (Matei 25, 13), așteptând pe Domnul cum îl așteptau cei dințai creștini „cu ochii pironiți spre cer”. Căci dacă nu aducem roade la vreme (Matei 21, 42) alii vor fi chemați.

Da. Vremea trebuie răscumpărată. Să se vadă Isus în viața noastră pământească. Zilele sunt în adevăr rele: Focul dela Costești, Potopul din Franța, inundațiile dela noi. Cutremurtele! Să răscumpărăm vremea „lucrând cât este ziua”.

Fratele Lascarov-Moldovanu arată ce răspunsuri minunate i-a trimis Dumnezeu și cum s'a adeverit cu frăția sa cuvântul care spune „să nu vă îngrijii de ce aveți să spuneți, căci vi se va da vouă”. La o conferință ce o avea într-un oraș, a simțit că nu-i pentru publicul ce venise acolo. Amărat că trebuie să schimbe și că n'are ce spune, să rugă Domnului. și vorbirea care a urmat, cu adevărat a unei puteri mai presus de om, a fost binecuvântată. Era tocmai despre nașterea din nou.

Adunarea a cântat „Veniți, veniți” și „La apa Vavilonului”. S-au făcut câteva comunicări.

Fr. Oprisan a comunicat adunării bucuria că la Sibiu, în suși I. P. S. Mitropolit al Ardealului ortodox a luat apărarea „Oastei Domnului”, pe care ne-cunoscătorii și răuvoitorii o critică mereu. A cunoscut deasemenea un cald articol despre Oastea Domnului al fratelui Dr. C. D. Samson dela Pașcani.

Rugăciunea de încheiere a cuprins pe toți slujitorii altălor. Deasemenea pe Părintele nostru dela Sibiu, pentru a suferi să să fie un prilej de slavă a lui Dumnezeu.

Secretariatul Oastei.

In Oastea Domnului au mai intrat:

Ardelean Sida, com. Curtici (j. Arad), Măturarii Salomie, com. Săsciori (jud. Alba).

Angelou Vasile, soția Tecia și filul Bujor din com. Hănești (j. Severin).

Aron Flores, com. Pădureni (jud. Timiș).

Marghiola B. Bocanicia, Victoria Vasile Dudan, com. Veseli (j. Bacău).

Maria G. Grigoriu cu fiul Gheorghe, Anica I. Tudosa, Maranda Gh. Sandu, Elena Gh. Neamțu și Dumitru Irimia, toți din satul Valea-Seacă, com. Conțești (j. Fălticeni).

O, ce dulce-i Domnul Sfânt.

O prea frumoasă poezie ce se poate cânta pe melodia: «O ce dulce-i Domnul sfânt», care s'a publicat în numărul de paști al «Oastei Domnului» și pe care o dăm și aci mai jos.

O, ce dulce-i Domnul Sfânt,
Să în cer și pe pământ;
Că pe Cruce 'n chinuri sus
Să lăsat să fie pus.

O, ce mult El m'a iubit
Că și moarte a primit;
Ca să-i dau acum și eu
Inima din pieptul meu.

O! Cum Tatăl n'a crăpat,
Că pe Fiul Său L'a dat,
Ca să moard 'n locul meu
O, Isuse, Dumnezeu!

Ce mult Tatăl ne-a iubit
Că din cer El a trimis
La moarte pe Fiul Său
Să ne scape de cel rău.

O, Isuse, Domnul meu,
Sunt un păcălos și eu;
Tu, pentru mine-al murti
Sus pe Cruce răstignit.

Cum pot eu să-Ti mulțumesc
Doamne, Fiule cereșc?
Pentru darul Tău nespus,
Doamne, scumpul meu Isus!

O! Dă-mi lacrimi ne 'ncetat
Ca să-mi plâng al meu pocat,
Să sub Crucea Ta plecat
Să rămân îngenunchiat.

Și să uit nu mă lăsa
O, Isuse, Jertfa Ta
Ca să dorm sub Crucea Ta
Scumpă, păzitoarea mea.

I. Marină,
Inv., ostaș al Domnului.

Din fronturile Oastei Domnului.

La Inuri, jud. Alba.

Și în această comună la stârșinile și prin râvna Protosinghelului Evghenie Brâncescu, care administrează această parohie, s'a înființat o Oaste a Domnului cu un grup de 11 ostași.

In fiecare Duminecă după serviciul divin din biserică, se adună la școală Duminecală, petrecând în cântări, cetiri, predici și rugăciune. — Domnul să le ajute ca să poată spori în lucru Său.

La Calarași, jud. Botoșani.

Ostașii Domnului din această comună, au înființat în Dumineca a 6-a a Orbului o reuniune adunare în localul școalei. La această adunare au participat și ostași din comunele Răușeni și din Pleșani precum și frațele Tanase Păslaru din com. Libertatea, apoi un mare număr de credincioși din comună în frunte cu preotul Gh. Cojocaru. S'a desfășurat un program bogat de cântări, cuvântări, cetiri etc. Adunarea s'a deschis și s'a încheiat cu rugăciunea. „Tatăl nostru” și „Hristos a înviat” cântate în cor de toți ostași.

La Ciclova română, j. Caraș.

Prin râvna fraților Ostași din comuna Vrani, conduși de harnicul preot Nicolae Bahne, s'a înființat o Oaste a Domnului și în această comună. În ziua de Sf. mucenic Gheorghe și-au serbat sfintirea steagul. La această serbare au lăsat parte și frații Ostași din comunele: Vrani și Ilidia cu corurile lor.

La Sfânta Liturghie au servit 5 preoți, iar după masă s'a desfășurat ser-

barea, cu cântări religioase, cuvântări și predici. A fost o zi de adevărătă înaltare sufletească pentru toți cei ce au participat la această serbare. Domnul să le ajute.

La Dala română, j. Alba.

Duminecă în 1 Iunie, ostașii Domnului din comunele: Săsciori, Petrești, Sebeș, Păclișa, Oarda de sus, Limba și Ighiel, în număr de 88 își s-au adunat în comuna Dala română. Cu toții au luat parte la serviciul divin în Sf. biserică. După aceea au luat apoi masa împreună în localul școalei. În timpul mesei s-au cântat mai multe, cântări religioase.

După masă s-au adunat cu toții în sala Casei culturale, care să dovedească neîncăpătoare pentru marele număr de participanți.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de Părintele Iașă, după care s'a cântat „Imperătore cereșc” și „Bine ești cuvânta Hristoase.”

Sau ținut mai multe cuvântări. A vorbit ostașul Ioan Oprisan, mânecând dela cuvintele Măntuitorului: „Eu sunt lumina lumii.” Foarte frumos a vorbit sora Aurelia Ursu, funcționară în Sebeș, combătând pătrecerile, desfrânkările și mândria.

Ostașul Ioan Moga a citit o bucată din „Fiul cel pierdut” iar ostașul Ioan Oprisan a vorbit din nou despre rosturile Oastei Domnului, indemnând pe cei prezenti să se înroleze în această oaste mănuitoare de suflet.

Intre cuvântări s-au cântat mai multe cântări religioase.

Toți cății au participat la această adunare și plecasă cu suflarele favorabile,